

Αγαπητή σύνταξη.

Πέρασαν εξήντα δύο χρόνια από την εβδόμη Μαρτίου του 1948 που έγινε επίσημα η ενσωμάτωση της Δωδεκανήσου με την Ελλάδα. Όλα τα νησιά του Δωδεκανησιακού συμπλέγματος και μαζί τους οι Δωδεκανήσιοι της Διασποράς γιορτάζουν με δοξολογίες και εκδηλώσεις κάθε τέτοια επέτειο.

Και οι Ροδιακοί Σύλλογοι στις μεγαλουπόλεις της Αυστραλίας δεν αποτελούν εξαίρεση. Η τελετή της έπαρσης της Ελληνικής σημαίας στη Ρόδο έγινε στις δώδεκα το μεσημέρι στις 31 Μαρτίου 1947 και έξι ώρες αργότερα υπογράφηκε στην Αθήνα η Σύμβαση Παράδοσης των Δωδεκανήσων στην Ελλάδα από τον Υπουργό των Εξωτερικών Κωνσταντίνο Τσαλδάρη και τον Άγγλο Πρεσβευτή Κλίφορντ Νόρτον.

Κατά την υποστολή της σημαίας της χώρας του, ο Άγγλος Διοικητής των Βρετανικών Δυνάμεων Ταξίαρχος Πάρκερ είπε στον Έλληνα Διοικητή Ταξίαρχο Περικλή Ιωαννίδη: "Παραδίδω εις υμάς την Διοίκηση της Δωδεκανήσου, σας συγχαίρω και σας ευχαριστώ".

Απλή και λιγύλογη ήταν και η προσφώνηση του Έλληνα Στρατιωτικού Διοικητή:

"Από της δωδεκάτης μεσημβρινής σήμερα, ληγούσης της Βρετανικής στρατιωτικής κατοχής, αναλαμβάνω ως στρατιωτικός Διοικητής Δωδεκανήσου". Από τότε ταυτίστηκε η πορεία των δώδεκα νησιών μας με την πορεία της μητέρας Πατρίδας και σε αυτά τα εξήντα χρόνια η Ρόδος και η Κως έχουν γίνει παγκόσμια τουριστικά θέρετρα, ενώ τα μικρότερα νησιά των άγονων γραμμών δεν μπορούν να ξεφύγουν από τη μοίρα της στασιμότητας και της εγκατάλειψης. Θυμάμαι τα πρώτα χρόνια στο Σίδνεϊ όταν τα Συμβούλια των Ελληνικών Σωματείων

προσπαθούσαν με τις δωρεές τους, να καλύψουν τις διάφορες ανάγκες και ελλείψεις των πόλεων και των νησιών που αντιπροσώπευαν.

Από τότε τα πράγματα άλλαξαν και βλέπουμε την Πατρίδα μας να προχωρεί και να ανταπεξέρχεται στις δυσκολίες. Δυστυχώς όμως, η παγκόσμια οι-

μνήμη ενός Δωδεκανήσιου μετανάστη, που επιμελήθηκε ο Κώστας Ε. Σκανδαλίδης.

Ο μετανάστης αυτός είναι ο Μανώλης Αθανασιάδης από το Γεννάδι της Ρόδου, τιμημένος με τον Σταυρό του Φοίνικα, από την Ελληνική Κυβέρνηση που έφτασε στην Αμερική το 1926

Με την προσωπικότητά του, συνέβαλε μαζί με άλλους περήφανους Έλληνες της Αμερικής στην απελευθέρωση της Δωδεκανήσου. Γεννημένος το 1907, ο Μανώλης Αθανασιάδης μάλλον θα έχει εγκαταλείψει τα εγκόσμια κι ίσως σύμφωνα με την επιθυμία του οι στάχτες του να έχουν μεταφερθεί στη Ρόδο. Μέσα στο συρτάρι του γραφείου του είχε πάντα, από το 1926 που έφτασε στην Αμερική το ποίημα του Γεωργίου Δροσίνη. "Χώμα Ελληνικό" και συχνά έριχνε μια ματιά στην τελευταία του στροφή

σκουπίζοντας ένα δάκρυ...

"Ετσι, κι αν στα ξένα χόματα πεθάνω, και το ξένο μνήμα θα 'ναι πιο γλυκό σα θαρτεις μαζί μου στην καρδιά μου απάνω,

χώμα αγαπημένο, χώμα ελληνικό". Ο ίδιος συνήθιζε να λέει αστεειύμενος "Γεννήθηκα Τούρκος, μεγάλωσα Ιταλός, δεν υπήρξα ποτέ Έλληνας, είμαι Αμερικάνος και θα πεθάνω Έλληνας".

Εύχομαι η Ελλάδα μας με την συμπαράσταση όλων μας και με τη σωστή Κυβερνητική τακτική να μπορέσει να ξεπεράσει την σημερινή οικονομική κρίση και να μπει στο δρόμο της προόδου και της ευημερίας.

Σάββας Ζερβός
Σίδνεϊ

Τα δώδεκα στολίδια του Αιγαίου γιορτάζουν εξήντα δύο χρόνια λευτεριάς

νομική κρίση του 2009 που συνεχίζεται ως σήμερα, άφησε την Ελλάδα βαριά τραυματισμένη, και σε ένα αδιέξοδο που χρειάζεται πολλές θυσίες από τον ελληνικό λαό και την συμπαράσταση των Ευρωπαίων εταίρων μας για να ξεπεραστεί.

Έτσι, ήλθε και πάλι ο καιρός να βοηθήσουν οι απόδημοι, όσοι μπορούν, την Πατρίδα, συμπαραστεκόμενοι στους συμπατριώτες μας που είναι διατεθειμένοι στην πλειονότητά τους να υποστούν τις θυσίες και να ακολουθήσουν τα οικονομικά μέτρα που θα θεσπίσει η ελληνική κυβέρνηση. Διάβαζα στα Πρακτικά επιστημονικής Διημερίδας για τα πενήντα χρόνια της ενσωμάτωσης της Δωδεκανήσου που διοργάνωσε το Πανεπιστήμιο Αιγαίου στις 4-5 Μαρτίου 1997, τις καταθέσεις

και ίδρυσε το 1934 την Εθνική οργάνωση "Δωδεκανησιακή Νεολαία Αμερικής" της οποίας υπήρξε ο πρώτος πρόεδρος.

Ο διακεκριμένος αυτός Ρόδιος που εφοίτησε στο Βενετόκλειο Γυμνάσιο επέστρεψε στην Ρόδο το 1946 με το πλοίο "Άννα Μάρκου" φέρνοντας είδη περίθαλψης από τους συγγενείς της Αμερικής με πρωτοβουλία δική του, του Νικολάου Μαυρή από την Κάσο και του Δημήτρη Πολυχρονιάδη από την Νίσυρο.

Ο Δρ. Νικόλαος Μαυρής είχε την τιμή να εκλεγεί πρώτος πολιτικός Διοικητής της Ελεύθερης Δωδεκανήσου. Ο Μανώλης Αθανασιάδης μετά από εντατικές σπουδές στην Αμερική κατάφερε να γίνει καθηγητής των Νεοελληνικών στο Πανεπιστήμιο Columbia.

Γιατί επέλεξαν τουρκικό εστιατόριο;

Αγαπητή σύνταξη,

Πρωτίστως θέλω να σας ζητήσω συγγνώμη για τον κάπως καυστικό τόνο του γράμματός μου αλλά πιστεύω ότι άνθρωπος χωρίς ταυτότητα είναι απολωλό πρόβατο.

Είδα μια διαφήμιση στην έγκριτη εφημερίδα σας για τον ερχομό ενός μεγάλου Έλληνα νομικού γόνου της διασποράς, του κυρίου Γεωργίου Μπίζου, που όλα τα χρόνια της επαγγελματικής του καριέρας περπάτησε πλάι στον άνθρωπο του αιώνα μας, τον Νέλσονα Μαντέλα, ως συμπαραστάτης, νομικός σύμβουλος και αγωνιστής σε όλες τις φάσεις της νοτιοαφρικανικής τραγωδίας. Ο ίδιος ο κύριος Μαντέλα θεωρεί τον Έλληνα δικηγόρο καλό του φίλο.

Τώρα στο ψητό. Με πολύ πίκρα, πόνο καρδιάς και αγανάκτηση είδα πως δόθηκε συμπόσιο για τον εκλεκτό επισκέπτη από τη Νότια Αφρική σε (καθίστε κάτω) τουρκικό εστιατόριο και συγκεκριμένα σε ένα που ονομάζεται The Ottoman Cuisine. Απορώ γιατί; Χαθήκανε τόσα και τόσα ελληνικά εστιατόρια ή ακόμα και ανστρολέζικα, ας πούμε; Γιατί αυτή η επιλογή; Ίσως να θεωρηθώ ρατιστής αν και δεν είμαι. Πιστεύω πάντως ότι θα μπορούσε να γίνει το συμπόσιο κάπου αλλού για να γνωρίσει ο επισκέπτης και άλλες γεύσεις εκτός της ελληνικής κουζίνας αν αυτό ήταν το σκεπτικό. Ειλικρινά λυπάμαι. Μιλάμε για ελληνική ταυτότητα στη διασπορά και διατήρηση της ελληνικότητας της παροικίας. Δυστυχώς φαίνεται να μην έχουμε πετύχει και πολλά αν κρίνουμε από τα γούστα κάποιων δικών μας. Τέλος, πιστεύω πως με αυτά που σας γράφω κάνω το καθήκον μου.

Με εκτίμηση, Στιβ Γεωργίου

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

Οι αγαπητοί αναγνώστες - επιστολογράφοι μας θα πρέπει να λαμβάνουν υπ' όψιν τους τα εξής:

1. Οι χειρόγραφες επιστολές θα πρέπει να είναι καθαρογραμμένες, όχι μεγαλύτερες από τρεις σελίδες και να μην περιέχουν υποτιμητικούς χαρακτηρισμούς ή ύβρεις κατά προσώπων ή φορέων.

2. Να αναγράφεται το τηλέφωνο του αποστολέα, το οποίο δεν πρόκειται να δημοσιεύεται ούτε να δίδεται σε άλλους αναγνώστες.

3. Οι επιστολές θα πρέπει να είναι αυθεντικές και όχι αντιγραφές άλλων κειμένων ή άρθρων, και να αποστέλονται για αποκλειστική καταχώρηση στον "Κόσμο". Επιστολές που έχουν δημοσιευθεί σε άλλα έντυπα δεν θα δημοσιεύονται στον "Κόσμο".

4. Οι επιστολογράφοι μας θα πρέπει να είναι υπομονετικοί σχετικά με το χρόνο αναμονής μέχρι τη δημοσίευση της επιστολής τους καθώς τηρείται σειρά προτεραιότητας. Οι επιστολές που λαμβάνουμε μέσω email (kosmos@kosmos.com.au) για τεχνικούς λόγους δημοσιεύονται γρηγορότερα.

